

vergadering **C222 – CUL31**

zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 10 mei 2012

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaecker tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de beslissing van Sint-Genesius-Rode om De Gordel niet toe te laten op het grondgebied

- 1765 (2011-2012)

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, en tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de beslissing van de faciliteitengemeente Sint-Genesius-Rode om geen toelating te verlenen tot het inrichten van de start- en aankomstplaats van de eerstvolgende editie van De Gordel

- 1775 (2011-2012)

3

Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het gebruik van zogenaamde rambowapens voor sportief en recreatief schieten

- 1779 (2011-2012)

6

■

Voorzitter: de heer Philippe De Coene

Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de beslissing van Sint-Genesius-Rode om De Gordel niet toe te laten op het grondgebied - 1765 (2011-2012)

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, en tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de beslissing van de facilititeitengemeente Sint-Genesius-Rode om geen toelating te verlenen tot het inrichten van de start- en aankomstplaats van de eerstvolgende editie van De Gordel - 1775 (2011-2012)

De voorzitter: Er zijn twee van de drie vraagstellers aanwezig. Het antwoord wordt gegeven door minister Muyters.

De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Voorzitter, minister, dames en heren, na ons debat van enkele weken geleden over de toekomst van De Gordel werden we zowel in de Nederlandstalige als de Franstalige kranten geconfronteerd met de beslissing van de Franstalige bestuursmeerderheid van Sint-Genesius-Rode. De gemeente is een beetje de bakermat van De Gordel, op die plaats is het allemaal begonnen zoveel jaar geleden. De Franstalige bestuursmeerderheid staat dus niet toe dat de komende Gordel op het grondgebied van Sint-Genesius-Rode plaatsvindt.

Burgemeester Rolin heeft het in haar communiqué over ‘financiële redenen’, maar sta me toe daaraan te twijfelen. Als we de gebeurtenissen van de laatste weken en maanden in Sint-Genesius-Rode op een rijtje zetten, lijkt er mij toch meer aan de hand. De plaatselijke openbare bibliotheek mag niet meer samenwerken met Vlaamse culturele verenigingen zoals het Davidsfonds en vtbKultuur. De burgemeester liet een ‘Valentijnsactie’ stilleggen door de politie. Het Vlaamse jeugdhuis Animoro werd zonder alternatief op straat gezet; gelukkig heeft de Vlaamse Regering zelf voor nieuwe huisvesting gezorgd, namelijk in het voormalige station van Rode. Het schepencollege wil enkel groen licht geven voor de activiteiten van sportregio Zuidwest Rand in sporthal Wauterbos als die ook in het Frans gebeuren. Onlangs mocht de politie van de zone Rode van de burgemeester niet meedoen aan de fietsactie van Kom op tegen Kanker. Er is dus echt wel wat aan de hand in Sint-Genesius-Rode. Zo’n politiek is niet zuiver op de graat, voor een deel van de bevolking tenminste, en dat is dus de Vlaamse bevolking, laat ons een kat een kat noemen.

Trouwens, in een interview in La Libre Belgique van 29 maart 2012 maakte burgemeester Rolin duidelijk waar deze politiek moet toe leiden. “Hopelijk krijgen we na de gemeenteraadsverkiezingen een volledig Franstalig schepencollege.” Nu zit daar nog een Vlaamse schepen. Eigenlijk hoopt het bestuur dus van een soort zuivering door te voeren. Ik kan daar alleen maar de grootste verachting voor opbrengen. Ze zegt er nog bij: “Dat zou een overwinning zijn.” Eigenlijk is het verwonderlijk dat dit niet meer dan een rimpeltje veroorzaakt in de Vlaamse pers. Het is een politiek van zuiveren. Het is mijn overtuiging, minister, dat wij als Vlaamse overheid en dat de provinciale overheid zich met alle democratische middelen tegen zo’n politiek van zuivering moeten verzetten.

Burgemeester Rolin liet dus weten dat er geen sprake kan zijn van een Gordel in Sint-Genesius-Rode. “Tegen de verwachtingen in heeft het gemeentebestuur een aanvraag binnengekregen van de organisatoren van De Gordel om het evenement opnieuw op het grondgebied van de gemeente te laten doorgaan. De Franstalige meerderheid binnen het

schepencollege heeft beslist om niet toe te staan dat de vertrek- en aankomstpunten in de gemeente gevestigd zullen zijn.”

Op de vergadering van het schepencollege stond de uitnodiging van Bloso geagendeerd voor de jaarlijkse veiligheidsvergadering onder de gemeenten langs het Gordelparcours. De burgemeester heeft tijdens de behandeling van dit punt boudweg gezegd dat de Franstalige meerderheid beslist heeft dat er geen toelating komt: “Non, pas possible.”.

Intussen vraagt de Vlaamse schepen Anne Sobrie in een brief aan de gouverneur om in actie te treden. Er zijn traditioneel start- en aankomstpunten op het Gordelparcours. Volgens de oude formule liggen die in Sint-Genesius-Rode, Overijse, Zaventem en Dilbeek. De praktische voorbereiding wordt stilaan dringend, ook met de zomervakantie in het vooruitzicht.

Minister, welke concrete maatregelen gaat u nemen om Sint-Genesius-Rode als Gordeltrefpunt te behouden, eventueel in overleg met de Vlaamse minister bevoegd voor het binnenlands bestuur? Hij heeft nog altijd de voogdij over deze gemeente.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Voorzitter, minister, dames en heren, zoals de heer Demesmaeker zei: enkele weken geleden discussieerden we in deze commissie over de toekomst van De Gordel naar aanleiding van de berichten dat Bloso De Gordel een stille dood wou laten sterven. U bevestigde toen, minister, dat we ons geen zorgen hoefden te maken, gelet op het feit dat er altijd plaats moet zijn voor een sportpromotionele activiteit zoals De Gordel. U gaf wel aan dat de editie van 2012 waarschijnlijk de laatste zou zijn van het klassieke concept en dat er gezocht zou worden naar vernieuwing, naar nieuwe concepten.

Nu, een aantal weken later, wordt er toch een bom gelegd onder de plannen van u en van Bloso. Tijdens een recente vergadering van de gemeenteraad van Sint-Genesius-Rode besliste de Franstalige meerderheid om geen toelating te geven voor de inname van openbaar domein om een aankomst- en startplaats in te richten voor De Gordel 2012.

Minister, werd het Bloso ondertussen reeds officieel op de hoogte gebracht van de beslissing van de Franstalige meerderheid van de faciliteitengemeente Sint-Genesius-Rode? Klopt het dat die faciliteitengemeente geen toelating meer zal geven voor inname van openbaar domein om een aankomst- en startplaats in te richten?

Sint-Genesius-Rode is samen met Overijse, Zaventem en Dilbeek een van de vier trefpunten op het Gordelparcours. Welke gevolgen heeft de beslissing van de gemeente Sint-Genesius-Rode voor de organisatie van De Gordel 2012? Welke mogelijke oplossingen ziet u?

Hoe staat u tegenover de houding van de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur inzake de beslissing van de betreffende faciliteitengemeente om geen toelating te geven voor inname van openbaar domein om een aankomst- en startplaats in te richten voor de Gordel 2012?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, collega's, ik geef hierbij het gecoördineerde antwoord op de verschillende vragen, ook namens minister Bourgeois. Ik zal ook antwoorden op de vragen die waren ingediend door de heer Van Hauthem.

Aanleiding tot deze commotie is de uitnodiging van Gordelorganisator Bloso van 5 april 2012 naar alle openbare besturen die betrokken worden via de verschillende wandel- en fietsroutes, voor de veiligheidsvergadering.

Deze vergadering vindt net als de voorgaande jaren plaats half mei en zal zoals steeds worden voorgezeten door de gouverneur De Witte. Wij verwachten dat op die vergadering van 23 mei alle veiligheidscoördinatoren van de verschillende gemeenten aanwezig zullen zijn, ook die van de faciliteitengemeenten, net zoals bij de voorgaande edities het geval is geweest.

Allicht ingegeven door de publicaties die in de Vlaamse pers rond de Gordelorganisatie van 2012 zijn verschenen en, wie weet, het debat daarover in de commissie, vond de burgemeester van Sint-Genesius-Rode het dit jaar blijkbaar nodig om die uitnodigingsbrief te bespreken op het schepencollege. Ik heb begrepen dat er van een formele beslissing of weigering door het college aangaande het trefpunt echter nog geen sprake is.

Dat er in de Franstalige pers hierover werd gecommuniceerd of dat schepen Anne Sobrie aandacht vraagt voor de problemen die zij ondervindt bij de jaarlijkse organisatie van De Gordel in en rond Sint-Genesius-Rode, is in niets afwijkends van wat zich bij de vorige edities heeft afgespeeld. Er is dus niets nieuws onder de zon. Al jaren is er vertraging op de besluitvorming van sommige faciliteitengemeenten uit de Vlaamse Rand en gaan er geruchten in de lokale pers over het al dan niet toelaten van De Gordel op het desbetreffende grondgebied. Uiteindelijk hebben we tot nu toe altijd kunnen vaststellen dat alle toelatingen tijdig werden verkregen en dat De Gordel, met uitzondering van enkele wijzigingen ten gevolge van wegenwerken of in het kader van een bepaald veiligheidsaspect, het ontworpen parcours steeds gerealiseerd krijgt. Ook de vier Gordeltrefcentra, met inbegrip van dat te Sint-Genesius-Rode, werden steeds veilig en binnen de toelating van het gemeentebestuur en de lokale politie georganiseerd.

Minister Bourgeois en ikzelf zijn er dan ook van overtuigd dat we ook dit jaar De Gordel volgens zijn klassieke formule, met een Gordeltrefpunt in Sint-Genesius-Rode, georganiseerd zullen krijgen. De gemeentebesturen van de faciliteitengemeenten zullen, al of niet met vertraging, toch nog op tijd beseffen dat ze het niet kunnen maken om niet mee te werken aan de grootste familiale en sportieve eendagshappening van ons land.

Mocht evenwel blijken dat er zich bij het in zicht komen van bepaalde kritische deadlines toch problemen zouden voordoen voor het verkrijgen van de nodige toelatingen, dan zullen wij, minister Bourgeois en ikzelf, al het mogelijke doen om de Gordelorganisatie 2012 toch te laten plaatsvinden zoals dat de voorbije jaren het geval is geweest, met de juridische middelen waarover we beschikken.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is een bijna jaarlijks weerkerend spelletje. Is het niet in Sint-Genesius-Rode, dan wel in Linkebeek. Ik heb hier nog een oud artikel van 2008, waarin Linkebeek ermee dreigt De Gordel te verbieden.

U rekent erop dat ze zullen beseffen dat ze dit evenement moeten toelaten. U rekent dus op de goodwill van dit gemeentebestuur. Ik heb echter een heel andere definitie van het begrip goodwill dan de spelletjes die nu door dit gemeentebestuur worden gespeeld. Eerst provoceert men wat, nadien zouden ze volgens u beseffen dat het toch geen zin heeft om De Gordel te verbieden en zouden we daar nog blij om moeten zijn ook. Het spijt me, maar ik kan daar absoluut niet mee lachen.

De rest van Vlaanderen zal natuurlijk weer zeggen dat het de folklore van de Vlaamse Rand is. Ik begrijp dat wel, maar het is natuurlijk meer dan folklore. Als men de situatie in de Vlaamse Rand kent, weet men dat hier meer achter zit, dat er bij een aantal francofone, lokale politici in de Vlaamse Rand een strategie achter zit om die Vlaamse Rand op termijn los te weken uit Vlaanderen. Een paar weken geleden werd er onder impuls van minister Bourgeois een colloquium gehouden over de internationalisering van de Vlaamse Rand. De cijfers over de ontnederlandsing van de Vlaamse Rand, niet enkel in de faciliteitengemeenten, maar ook daarbuiten, zijn om van achterover te vallen. Die cijfers doen beseffen dat die ontnederlandsing in sneltempo verder gaat. Het is jammer dat een aantal francofone politici dat aangrijpen om een politieke agenda uit te zetten.

Dit gemeentebestuur doet dat keer op keer, en niet alleen wanneer De Gordel in het geding is. Men is daar meer mee bezig dan met goed bestuur voor de lokale bevolking. Wij betreuren dat en vinden dat Vlaanderen daar kordaat moet tegen optreden. Wij moeten ook kordaat ons

gedacht zeggen: jullie leven in Vlaanderen en in Vlaanderen is voor dergelijke politieke spelletjes geen plaats.

Het betwiste standpunt is wel degelijk ingenomen op de bijeenkomst van het college van burgemeester en schepenen. De Vlaamse schepenen heeft op die bijeenkomst de consensus verbroken. Normaal gesproken moet dat nu door de gemeenteraad worden besproken. Op dat moment kunnen de provincie en de Vlaamse overheid nog ingrijpen, mocht dat nodig zijn.

Vanochtend heb ik nog getelefoneerd met de administratie van de gemeente. Er vindt op 30 mei een gemeenteraadszitting plaats, maar de agenda is nog niet bekend. Men heeft me ook verteld dat het college geen politiereglement wil opstellen. Dat is beslist. Een politiereglement is natuurlijk nodig om op het grondgebied van Sint-Genesius-Rode De Gordel te kunnen organiseren. Welke middelen hebben wij als men echt onwillig zou blijken te zijn om een politiereglement op te stellen, om die beslissing teniet te doen, zodat wij daar toch De Gordel kunnen organiseren?

Mevrouw Ulla Werbrouck: Mijn bedenkingen zijn gelijklopend. Hebben wij een plan B voor het geval er geen politiereglement wordt goedgekeurd? Dat is erg belangrijk. Als Vlaamse overheid moeten wij met alle democratische middelen optreden tegen de aanpak van de gemeente. Het is absoluut onaanvaardbaar dat een faciliteitengemeente zulke beslissingen durft te nemen. Men zegt dat het wegens financiële redenen is, maar wij weten allemaal dat het in wezen een politieke beslissing is. De politiek heeft een rol te spelen, want de verfransing en de vervreemding van de Vlaamse Rand is een gekend feit. Ik hoop dat u, samen met minister Bourgeois, de nodige stappen zult zetten om De Gordel effectief te laten plaatsvinden.

Minister Philippe Muyters: Wat de bijkomende vraag betreft: ik ga ervan uit dat op de vergadering met de veiligheidscoördinatoren, die op 23 mei plaatsvindt, zal blijken of er een politiereglement is. Op dat moment zullen minister Bourgeois, die verantwoordelijk is voor het binnenlands bestuur en dus wellicht meer actiemogelijkheden heeft dan ik, en ikzelf nagaan hoe wij kordaat kunnen optreden. Uit mijn antwoord is al gebleken dat wij van plan zijn om zoals in het verleden De Gordel te organiseren en dat wij dus zullen onderzoeken met welke juridische middelen wij dat doel kunnen bereiken. Wij zullen alle juridische middelen waarover wij beschikken aanwenden: u kunt daarop rekenen.

De heer Mark Demesmaeker: Dat is een duidelijk antwoord, waarvoor dank. Wij rekenen daar ook op. Dit incident toont nogmaals aan wie er in de Rand open en tolerant is. Ik weet dat u diplomatisch moet zijn, maar ik kan mijn gedacht zeggen: politiereglement of niet, op 2 september zijn wij allemaal van Rode.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Laat ons nu even de bijeenkomst van 23 mei afwachten. Nadien breien wij er in de commissie een vervolg aan.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het gebruik van zogenaamde rambowapens voor sportief en recreatief schieten - 1779 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, minister, collega's, ik hoorde hier een duidelijke verklaring afleggen over De Gordel. Ik hoop dat uw antwoord op mijn vraag even duidelijk zal zijn. Het gaat immers om een onderwerp dat niet minder belangrijk is. Het onderwerp zijn de zware vuurwapens met een kwalijke reputatie, zoals machinepistolen en aanvalskarabijnen – de zogenaamde rambowapens – die in het kader van sportief en recreatief schieten worden gebruikt, maar ter discussie staan.

Oud-collega en West-Vlaams gouverneur Carl Decaluwé zei in de krant dat hij geen enkele vergunning voor een kalasjnikov zal ondertekenen. Ik vind dat hij gelijk heeft. Hij volgt daarmee het voorbeeld van de Oost-Vlaamse gouverneur André Denys, die stelt dat dit geen sportwapens zijn. In de krant zei de heer Decaluwé dit: “Ik zal geen enkele vergunning voor een kalasjnikov ondertekenen. Mij moeten ze niet vertellen dat dit een sportwapen is. (...) Een vergunning voor een kalasjnikov zal ik altijd weigeren, de aanvrager moet desnoods maar beroep aantekenen bij de hogere overheid.” Dat is forse taal.

De discussie over het gebruik van deze wapens in het kader van het sportief en recreatief schieten werd aangezwengeld naar aanleiding van de gruwelijke feiten te Luik, in 2011. Federaal minister van Justitie Turtelboom verklaarde toen in de krant dat ze zich vragen stelde over het gebruik van semiautomatische karabijnen bij het sportschieten. Ze vroeg zich af – net als ik, net als Decaluwé, net als Denys – of die wapens wel thuishoren in onze samenleving. Ze zou daarover overleg plegen met de regionale ministers van Sport.

De houding van minster Turtelboom ligt blijkbaar een beetje moeilijk bij de Vlaamse schietsportfederaties, die vragen om dit soort rambowwapens – ik zal het woord consequent blijven gebruiken – wel degelijk te blijven vergunnen voor het recreatief en sportief schieten. Sommige schietstanden blijven immers attesten afleveren – die zijn nodig voor een vergunning – aan sportschutters, waaruit blijkt dat er met die types wapens in de schietstand geschoten mag worden. En daardoor worden er in enkele provincies ook nog steeds vergunningen voor verstrekt, zij het – als mijn informatie klopt – met tegenzin; in een aantal andere provincies wordt zo’n vergunning geweigerd.

Wat dit soort rambowwapens nog met sport te maken heeft, ontgaat mij eerlijk gezegd totaal. Ik ben op bezoek geweest bij een schietstand in Gent. Ik ga ervan uit dat de overgrote meerderheid van de sportschutters bonafide mensen zijn die op een correcte, veilige en verantwoorde manier hun hobby beoefenen. Maar de cijfers van de federale politie bewijzen dat er sinds de recente verstrenging van de wapenwet een ‘explosie’ is van het aantal als verloren of gestolen opgegeven wapens. Bovendien wijst de directeur van de Brusselse federale gerechtelijke politie al jarenlang op de instroom van spotgoedkope Oost-Europese kalasjnikovs, waarbij zowel het zwartwassen als het witwassen van deze wapens frequent voorkomt.

Minister, ik verwacht van u een duidelijk antwoord op mijn vragen. Is het volgens u verantwoord om dit soort halfautomatische wapens nog verder te vergunnen met het oog op sportief en recreatief schieten? U bent weliswaar niet bevoegd voor het vergunnen van vuurwapens, maar u bent wel exclusief bevoegd voor het sportief en recreatief schieten in Vlaanderen. Zo ja, binnen welke schietdiscipline kan een kalasjnikov gebruikt worden? Zo nee, plant u initiatieven met minister Turtelboom om de houding van de gouverneurs van Oost- en West-Vlaanderen algemeen te maken?

Gaat u een concrete richtlijn opstellen gericht aan de erkende schietsportfederaties voor het gebruik van zware vuurwapens binnen het sportschieten? Of bestaat die al? Zo ja, welke precies en wanneer? Zo nee, waarom niet?

Hebt u zicht op de types en modellen van zware vuurwapens die binnen de toegelaten schietdisciplines gebruikt worden in schietstanden? Zo ja, over welke wapens gaat het? In welke schietdisciplines worden deze wapens gebruikt?

Is er de laatste maanden overleg geweest tussen de Vlaamse en de Federale Regering over het gebruik van deze rambowwapens binnen het sportschieten? Zo ja, wat is het resultaat en/of het gemeenschappelijk standpunt? Hoe heeft dit invloed op uw beleid ter zake?

De laatste en misschien wel belangrijkste vraag: welk beleid wenst de Vlaamse Regering in het algemeen te voeren met betrekking tot dit soort zware vuurwapens, en voornamelijk in de sport? Ik verwacht een duidelijk statement van u.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Ik sluit me aan bij de vraag. Ik vraag me af in hoeverre half-automatische wapens nodig zijn om te kunnen deelnemen aan sportief en recreatief schieten. Welke schietdisciplines wenden dergelijke wapens aan in de Vlaamse schietstanden? Hoeveel sportschieters beschikken over dergelijke wapens en oefenen die disciplines uit?

Ik denk dat de nuance terecht is en dat de meeste bezitters van dergelijke wapens er verantwoord mee omgaan. Aan de andere kant mogen we niet blind zijn voor de mogelijke gevaren van wapenbezit. Het is een algemeen gegeven: de sportschieters die een licentie verwerven via een federatie, krijgen bijna automatisch een vergunning van gouverneur of moeten er zelfs een krijgen. Daar moeten we misschien eens over nadenken. Er komt een studiedag op 8 juni over de Wapenwet, de pijnpunten en hiaten ervan, en over de strijd tegen illegale wapens. Daar kan iets interessants uit voortkomen.

Ik wil hier nog aan toevoegen dat halfautomatische wapens heel gevaarlijk speelgoed zijn.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, ik zal eerst proberen te omschrijven wat we bedoelen met rambowapens. Ik neem aan dat het hier wapens betreft die gebruikt worden in de gelijknamige actiefilms. Ik heb in mijn jeugd wel iets meegepikt van die films. Voor zover ik me herinner, waren die wapens echter volledig automatische wapens. Krachtens artikel 3, paragraaf 1, punt 3, van de Wapenwet zijn deze wapens ingedeeld bij de verboden wapens. Deze wapens kunnen dan ook niet voor het sportschieten worden gebruikt.

Hetzelfde geldt voor de spotgoedkope kalasjnikovs die volgens de federale politie het land blijven binnenstromen. De militaire kalasjnikovs uit de depots van voormalige Oostbloklanden zijn steeds automatische wapens. Ze kunnen dus nooit worden vergund! Geen enkele gouverneur dient er dus vergunningen voor af te geven. Ze kunnen er zelfs geen vergunning voor leveren! Straffe verklaringen daaromtrent afleggen is dus niet zo moeilijk. Ik wil dat heel duidelijk stellen: kalasjnikovs zijn niet vergunbaar. Blijkbaar heeft dat u wat misleid, die indruk krijg ik door uw vraagstelling.

Enkel sommige erkende personen mogen ze voorhanden hebben onder de uitzonderingen van artikel 27 van de Wapenwet. Ik veronderstel dan ook dat uw vragen eigenlijk betrekking hebben – en dat blijkt ook uit de deelvragen – op de semiautomatische wapens die van automatische wapens zijn afgeleid. De semiautomatische wapens zijn door de federale Wapenwet ingedeeld als vergunningsplichtige wapens.

Als minister van Sport ben ik bevoegd voor het sportschieten in Vlaanderen zoals geregeld door het Vlaamse Sportschuttersdecreet. Aangezien het Sportschuttersdecreet geënt is op de federale Wapenwet, moet vooral ook met de bevoegdheid van de federale overheid inzake openbare veiligheid rekening worden gehouden. Dat lijkt mij ook logisch. Als de federale overheid bepaalt welke wapens bruikbaar zijn op voorwaarde van een vergunning, dan moeten wij ons daarop baseren om sportschieten met die wapens mogelijk te maken. Dat is de filosofie. Artikel 3 van het Sportschuttersdecreet bepaalt dat het sportschieten kan worden beoefend door gebruik te maken van de wapens en de erbij horende munitie in de verschillende schietdisciplines op de wijze bepaald in de Wapenwetgeving. Met de wapens die in de federale wet worden toegestaan, kan dus volgens het Sportschuttersdecreet ook worden geoefend.

De Vlaamse overheid heeft bij het opmaken van het Sportschuttersdecreet steeds de logica gerespecteerd die bij oorsprong door de federale Wapenwet werd en wordt gehanteerd. De sportschutterslicentie is vereist om het sportschieten te kunnen beoefenen met vergunningsplichtige wapens. Als een wapen niet vergunningsplichtig is, kan men er ook geen sportlicentie voor krijgen. Het Sportschuttersdecreet definieert vergunningsplichtige wapens als de wapens die door of krachtens de Wapenwet ingedeeld zijn bij de vergunningsplichtige wapens.

Het is dus de Wapenwet die een onderscheid maakt tussen vergunningsplichtige, vrij verkrijgbare en verboden wapens. De federale overheid kan steeds uitsluiten dat sommige wapens door particulieren kunnen worden verworven door ze in de categorie van de verboden wapens onder te brengen. Het Vlaams decreet kan en zal dan volgen.

Naar aanleiding van het schietincident in Luik, dat gebeurde met een illegaal halfautomatisch lang vuurwapen, vond kort erop een eerste overleg plaats tussen de federale overheid en de gemeenschappen. Het overleg werd georganiseerd door minister Turtelboom. Ze heeft het niet alleen aangekondigd, maar ook gerealiseerd.

In opvolging van dat overleg werd aan het kabinet van de minister van Justitie informatie bezorgd, zoals was gevraagd, over het aantal geldige sportschutterslicenties die zijn uitgereikt door de Vlaamse gemachtigde schietsportfederaties om met wapencategorie D, dus met schoudervuurwapens met getrokken loop, het sportschieten te beoefenen. Halfautomatische lange wapens vallen namelijk onder die categorie van de schoudervuurwapens met getrokken loop. Minister Turtelboom had gezegd dat ze, op basis van de informatie die ze van de diverse gemeenschappen zou krijgen, een verder overleg zou voorbereiden met de diverse gemeenschapsministers. Hoewel ik al enkele malen heb nagevraagd of ter zake al een datum is geprikt, heb ik nog geen concrete uitnodiging gekregen.

Aangezien het Sportschuttersdecreet geënt is op de federale Wapenwet, is het raadzaam het resultaat van het overleg af te wachten en daar de nodige conclusies uit te trekken. Dat is voor mij de essentie van de zaak, en ook de logica van de zaak.

De sportdiscipline ordonnantieschieten met geweer kan momenteel worden beoefend met semiautomatische karabijnen met een kaliber van maximaal 8 millimeter. De gemachtigde schietsportfederaties zijn zeker zelf geen vragende partij om het gebruik van zwaardere wapens met een kaliber van meer dan 8 millimeter toe te staan. Voor sommige aanvullende disciplines worden ook karabijnen gebruikt, die lichtere munitie verschieten die normaliter in handvuurwapens wordt gebruikt. De recente schietincidenten gebeurden echter met illegale halfautomatische vuurwapens. Dat heb ik daarnet al gezegd. Dit gaat over de problematiek van de openbare veiligheid, wat uiteraard een zaak van de federale overheid is. De gemachtigde schietsportfederaties – ik heb begrepen dat u er ook een hebt bezocht – zijn dan ook van mening dat de illegale wapenhandel kordaat moet worden aangepakt. Zij komen daarmee immers ook in een slecht daglicht te staan. We hebben heel die discussie ter zake gezien. Zij vinden dus dat dat moet gebeuren, veeleer dan dat men de sportschutters gaat viseren, waarvan de strafrechtelijke antecedenten jaarlijks worden gecontroleerd bij de geldigverklaring van de sportschutterslicentie. Ik vind echter dat u dat mooi en goed hebt genuanceerd.

Ik kom tot de laatste vraag. Tot nu toe zijn er voor mij geen indicaties dat het huidige decretale kader niet zou volstaan. Er zijn bij mijn weten geen misbruiken bekend van lange semiautomatische wapens door houders van een sportschutterslicentie. Dergelijke wapens kunnen overigens ook niet worden aangekocht door sportschutters zonder dat die vooraf een wapenvergunning moeten vragen. Mochten cijfers aantonen dat sportschutters meewerken aan illegale wapenhandel of misbruik maken van de vergunde wapens, dan zal een bijsturing van het beleid worden overwogen. Verder zal ik het resultaat van het overleg met mijn federale collega afwachten om te beslissen of het Vlaamse beleid ter zake moet worden bijgestuurd. Mochten bepaalde wapentypes om redenen van nationale veiligheid worden verboden, dan zal uiteraard ook de sportbeoefening met die wapentypes zich moeten aanpassen. Het is alleszins niet mijn bedoeling om op dit ogenblik de sportbeoefening in te perken als die gebeurt met wapens die in het kader van de nationale veiligheid weliswaar vergunningsplichtig, maar niet verboden zijn.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Dat antwoord verbaast me enigszins, in die zin dat u ervan uitgaat dat kalasjnikovs – we zullen ze maar bij naam noemen – per definitie volautomatische geweren zijn. U, of uw administratie, zou moeten weten dat die gemakkelijk om te bouwen zijn tot semiautomatische wapens, en daarvoor een vergunning kunnen krijgen. Het probleem blijft dus natuurlijk, en dus blijf ik de term rambowapens gebruiken. Die wapens krijgen weliswaar een vergunning als semiautomatisch wapen, maar in de feiten worden ze meestal gebruikt als volautomatische wapens.

Minister, ik sta niet alleen wat dat betreft. Ik heb hier een brief die de heer De Witte, gouverneur van Vlaams-Brabant, heeft gestuurd aan minister Turtelboom. Daarin verwijst hij naar de vergadering van december van de Conferentie van Gouverneurs. Tijdens die vergadering ging het over “de vergunningsaanvragen voor zware vuurwapens met een kwalijke reputatie in het kader van het sportief en recreatief schieten”. De gouverneurs zitten daar dus mee in hun maag. Gouverneur De Witte stelt dat gouverneur Denys zich voor de weigering heeft gebaseerd op artikel 11, paragraaf 3, ten negende, van de Wapenwet, dat stelt dat het type wapen moet overeenstemmen met de reden waarvoor het wordt gevraagd. In het kader van het sportief en recreatief schieten betekent dit dat het vuurwapen waarvoor een vergunning wordt gevraagd, bruikbaar moet zijn voor het sportief en recreatief schieten. Hij vervolgt: “Tot op vandaag ziet de Federale Wapendienst geen bewaar om voor deze types van wapens vergunning uit te reiken, met het oog op het beoefenen van het sportief en recreatief schieten, als er een attest van een schietstand wordt voorgelegd waaruit blijkt dat er met dat type wapen in de schietstand mag worden geschoten.”

Gouverneur De Witte zegt dus, net als gouverneur Denys en gouverneur Decaluwé, dat hij wordt geconfronteerd met dergelijke vergunningen. Als u stelt dat ze straffe verklaringen afleggen over iets dat geen probleem is, dan ben ik het absoluut oneens met u. Eigenlijk zeggen die gouverneurs dat ze met een probleem zitten. Ze kunnen die vergunning al dan niet toestaan, maar ze vragen – dat lees ik in elk geval in hun vraag – aan de minister van Justitie dat zij duidelijkheid zou verschaffen. Ik ben het met u eens dat openbare orde en veiligheid een federale aangelegenheid zijn. Ze vragen echter ook expliciet aan u, als Vlaams minister van Sport, om duidelijkheid te verschaffen ter zake. Ik vraag dus die duidelijkheid van u, en u wilt die niet geven. U zegt dat niet te zullen tegenhouden, tenzij u nu heel duidelijk zegt de gouverneurs te zullen laten weten dat ze voor u die vergunningen niet meer moeten geven. Dan hebben ze ook een duidelijke verklaring, een duidelijk standpunt van u.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik begrijp het echt niet. U zegt, net zoals ik heb gezegd, dat het waarschijnlijk gaat over semiautomatische wapens die zijn afgeleid van automatische wapens. Daarvoor kan een vergunning worden gegeven. U zegt dat die daarna opnieuw automatisch worden gemaakt. Dan zijn ze niet meer legaal en kunnen ze geen vergunning krijgen. We gaan nu toch geen wetgeving maken over iets dat legaal is en illegaal wordt gemaakt. Vraagt u dat?

De heer Jan Roegiers: Dat is alleszins een probleem waarmee de gouverneurs worden geconfronteerd.

Minister Philippe Muylers: Dat is niet waar.

De heer Jan Roegiers: Jawel. De gouverneurs Denys en Decaluwé zeggen dat ze met een probleem zitten. Gouverneur De Witte heeft een brief geschreven.

Minister Philippe Muylers: Ik dacht dat ik nu aan het antwoorden was.

De voorzitter: Mijnheer Roegiers, laat de minister misschien eerst antwoorden. Dan krijgt u opnieuw volop het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Roegiers, men kan een vergunning krijgen voor een semiautomatisch wapen, maar niet voor een volautomatisch wapen. Als de gouverneur erop

wijst dat er daarna iets mee werd gedaan, dan is er iets illegaals gebeurd. Dat is hetzelfde als een illegaal wapen kopen, of een bromfiets kopen waarmee men 40 kilometer per uur mag rijden en die dan op te drijven om er 120 kilometer per uur mee te rijden. Dat zijn dingen die niet mogen. Gaan we in de toekomst dan alle bromfietsen verbieden die maar een snelheid van 40 kilometer per uur kunnen halen, maar die door een technische aanpassing kunnen worden opgedreven? Vraagt u dat? Ik ben immers niet helemaal mee.

Nogmaals, wij organiseren alleen sportschieten voor de wapens die federaal worden vergund en vergunningsmogelijkheden hebben. Ik denk dat de gouverneurs wel gelijk hebben als ze vinden dat die semiautomatische wapens, omdat ze in bepaalde gevallen gemakkelijk om te bouwen zijn tot volautomatische wapens, niet meer zouden mogen omwille van de nationale veiligheid. Laat ze dan verbieden en dan zullen wij dan ook geen sportbeoefening meer organiseren met die wapens, en geen sportlicenties meer geven. Het is echter hypocriet om te stellen dan men enerzijds dat wapen wel mag hebben, maar dat er anderzijds geen sportlicentie voor mag worden verstrekt. Dat is onze logica. Dat is de weg die we volgen. Die lijkt me goed. Er is echter overleg geweest met mijn federale collega. Wij zijn vragende partij om dat voort te zetten. Wat dat betreft, ben ik het met u eens. Daar zullen we misschien tot een overeenkomst kunnen komen.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Minister, mijn excuses dat ik u onderbrak. Dat mag ik inderdaad niet doen.

Ik ben blij dat we het in elk geval over een aantal zaken toch eens zijn. Het verbaast mij wel dat een N-VA-minister naar het federale niveau kijkt om dan in het gareel te lopen van wat op dat federale niveau beslist wordt.

U zou ook het voortouw kunnen nemen, minister. U zou, als minister van Sport, kunnen beslissen dat dit soort wapens in de schietsport niet meer kunnen en dat de federale minister haar wetgeving moet aanpassen aan onze vraag om dat soort wapens te verbieden. Dat is de facto wat die Vlaamse gouverneurs ook vragen.

Minister, ik vraag u klaar en duidelijk of u bereid bent het voortouw te nemen om de halfautomatische wapens die kunnen worden omgebouwd tot volautomatische wapens, te verbieden in de schietsport.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik zal met veel plezier een vraag van gouverneurs beantwoorden wanneer ik die ontvangen heb. Ik heb die vraag nog niet ontvangen. Ik heb die brieven niet, u hebt die. *(Opmerkingen van de heer Jan Roegiers)*

Ik heb geen vraag gekregen van de gouverneurs, maar ik ben graag bereid om, in voorbereiding van het overleg met de federale overheid, een gesprek te plannen met de gouverneurs die een probleem blijken te hebben. We kunnen dan bekijken wat nu precies hun probleem is en hoe dat op de meest efficiënte manier kan worden opgelost.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Dan hebben we toch een stap vooruit gezet. Ik zal in elk geval het verslag van deze bevraging aan de gouverneurs bezorgen voor zover ze uiteraard dit soort dingen niet zelf lezen. Voor alle zekerheid zal ik het hun sturen en hun ook vragen om een brief aan u te richten.

De voorzitter: Dat hoeft zelfs niet meer, want ik zal zelf contact met hen opnemen.

De heer Jan Roegiers: Prima, ik dank u.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■